

κό άνθρωπο;

Κατανοώ την

ερώτησή σας. Να μισείτε την κακία και την αμαρτία, όμως τον άνθρωπο πρέπει να τον λυπάστε και να τον αγαπάτε. Μόνον ο Θεός ξέρει. Μπορεί αυτός που εμείς μισούμε σήμερα, αύριο, με προσευχή, με δάκρυα, με νηστεία, με μετάνοια, να καθαριστεί και ο Κύριος να τον συμπεριλάβει στους Αγγέλους. Υπήρξαν πολλοί τέτοιοι άνθρωποι στην ιστορία.

Όταν έβριζαν ή κατηγορούσαν τον άγιο, τον ρωτούσαν με ειλικρινή απορία:

- Στ' αλήθεια, Γέροντα, ακόμη τους αγαπάς;

- Τώρα πιο πολύ τους αγαπώ και τους λυπάμαι, απαντούσε μελαγχολικά.

Όταν δεν έβλεπε στον άνθρωπο αγάπη, η καρδιά του πονούσε και παραπονιόταν:

- Εκεί που δεν υπάρχει η αγάπη βρίσκεται η κόλαση. Ο Κύριος σου δείχνει τη δυστυχία του άλλου για να δει πώς θα αντιδράσεις. Θα προσευχηθείς για τον πλησίον σου; Θα τον βοηθήσεις; Και με αυτό τον τρόπο σε καλεί να εκπαιδεύεσαι στην αγάπη και να την καλλιεργείς.

Ο π. Γαβριήλ κατέβαινε στο ναό, γονάτιζε στον άμβωνα και κήρυττε να περνούμε τις ημέρες μας με αγάπη. **Αν είχε μαλώσει κάποιον για τυχόν λάθη που διέπραξε και περνούσε η μέρα χωρίς να έρθει να του ζητήσει συγχώρεση, τον έβρισκε Γέροντας** κι έλεγε:

- Συγγνώμη αν σε στενοχώρησα.

**Από το βιβλίο της Νάνα Μερκβιλιάτζε: »Ο Άγιος Γαβριήλ ο δια Χριστόν
Σαλός και Ομολογητής»**

Πηγή: hellas-orthodoxy.blogspot.gr